

І знову світ на грані катастрофи,
І торжествує підлий сатана,
Торує людство шлях свій до Голгофи,
Гряде остання світова війна.

І як важку ходу її спинити?
І відвести невідворотне — як?
Нелегко жити, але мусим жити,
Стиснувши нерви у міцний кулак.

Терор і кров — доби страшної міти,
Ні крихти милосердя, ні жалю.
І все ж ростуть і виростають діти,
І спрагло губи шепотять: "Люблю".

І щовесни на всю можуть
По всій земля сади цвітуть.
